

İÇİNİHA

Senelik abone(hariç)D. 4
» » (dahil)500
6 Aylık » (dahil)260

HAFTALIK FİKİR VE SAN'AT
MECMUASI

Tarihi tesis: 1904
24üncü sene. No. 277-1
11 Temmuz 1929

H A F T A N I N Y A Z I S I

EDEBİYAT BİRLİĞİNE DAİR

Bana ve daha bir kaç zata, hayatımızda ilk ve galiba son defa olarak (aza) unvanını ve yeşil bir masa önünde oturup söylediğimiz sözlerin zapta geçmesi zevkini bahşeden Edebiyat birliği, heyeti idare reisi ile bazı encümen azalarının istifalariyle bir buhrana tutuldu. Bu buhranın nasıl bitebileceği ve ne tarzda bitmesi icap ettiği de meçhul bulunmaktadır. Her meslek azası arasında ne kadar canlı bir tesaüt varken, biz, bütün kudret ve belâğetimizi birbirimizin hiçliğine kariî iknaa sarfetmekteyiz. İdare heyetile encümenlerdeki intihapların, adetçe gayri kâfi bir kütile tarafından yapılmış olduğunu ve tasavvur edilen büyük işlerinde Peyami Safanın bütün enerjesine rağmen başarılabileceğinde ise şüphe ettiğimi, o intihabatın ferdasında yazmıştım. Ne çare ki, yevmi gazetelerin Seddi Çini dahilindeki bahtiyarlardan bulunmuyorum, ve bu makaleyi doğmadan galiba ölen bir mecmuanın yapraklarına gömdüm. Bu kadar dedikodudan ve alevli yazılardan sonra yapılacak intihabata gelince, bu yeni intihabat günü artık bir atraksiyon mahiyeti alarak pek büyük bir kalabalık toplayacağı ve yedisinden yetmişine kadar her kesin yeni davete icabet edeceği, muhakkaktır. Fakat nonra.. sonrası ne olacak? Bana gelince, eğer bu içtimada hazır olmak nasip olursa, bir teklifte bulunmak emelindeyim ki, hiç bir yazımda kalemimden gayri nezih tek kelime çıkmamış olması, böyle bir teklifi ortaya atmak için nefsimde bir hak tasavvur ettiriyor. Teklif edeceğim şey ise şudur:

Badema birlik azası birbirleriyle kalem munakaşasına giriştikleri zaman, muşeret adabına mugayir söz söylemeyeceklerdir!

Vakıa, üdeba melâike değildir, ve hayatta baklanın ağızdan çıkmasını icap edecek zamanlar da olur. Lâkin acaba her ağızda bakla bulunduğu muhakkak mı?

SAKAT BİR DÜŞÜNCE

Selâmetin hele benim gibi sessiz insanlar için kenarda bulunduğunu düşünmeyerek, üdeba birliğine ait binbir fasıllık davaya bir kere daha temas edeceğim. Beni buna mecbure eden şey, Nazım Hikmetin son şiirinde bulunan bir kaç sözdür. (Bir Serencam) müellifine harbi umumî esnasında tahsisat verilerek kendisi tedavi için Avrupaya gönderilmiş, ve bundan dolayı o paraları temin eden şehit kanları, kıymetli edibin yüzünde bir kızılığı hep yaşatıyormuş. Edebiyatımız içinde bizzat bir isim olan Nazım unutmamasın ki, bizim adına Vatan dediğimiz şey, taşla topraktan değil, hem de lisan ve edebiyattan mürekkeptir. Evvelki gün Çanakalede ve dün Sakaryada Türk gençleri kan döktükleri zaman, Vatanın yalnız toprağını değil dilini ve kitaplarını da müdafaa için ölmüşler ve öldürmüşlerdi. Milyonlara baliğ bir bütçenin bir kaç yüz ve hatta bir kaç bin lirasıyla Yakubun hayatı kurtulmuşsa, o bunun borcunu o zamandan beri kaç eser yazarak ödemiş bulunuyor. Yakup Kadri Beyi İsviçreye kimin göndermiş olduğunu bilmiyorum. Fakat şayet Yakubun hayatı bu sajele kurtulmuşsa, onu gönderen adam Türk edebiyatının ve dolayısıyla vatanının minneltarlığına hak kazanmış demektir.

N. S.

İmtiyaz sahibi:

Dr. Abdullah Cevdet

Mes'ul müdürü:

Dr. Abdil Hüsnü

«Şirketi mürettibiye» Matbaası